

Hodnocení písemných prací – Cena Bronislavy Müllerové 2014/15

Kristýna Dostálová:

Procítěně, až trochu pateticky koncipovaná povídka věnovaná svobodě slova novináře, který nesouhlasí se sovětskou okupací v roce 1968 a nechce se přizpůsobit nastupující normalizaci, opisuje samizdat, podepíše Chartu 77, dostane se do vězení a dožije se revoluce v roce 1989. Věrně při něm stojí jeho žena, která nyní na něj chodí vzpomínat na hřbitov. Čtenář se ptá, zda svoboda nezůstává uzavřena jen ve vzpomínce na hrdinnou minulost.

Klára Přibáňová:

Filosofický esej „mluviti, mlčeti“ je věnovaný otázkám a argumentaci. Od dětských otázek: Proč? Co je to? Co je to co? postupuje k otázkám: Co je to svoboda slova? Co je to svoboda? Co jsou slova? a k argumentům pro dorozumívání, pro slovo v historii, pro slovo každodenní a pro svobodu mlčet. Věrnost, oddanost, láska, víra a národ jsou ukázány ve své lidské síle i ve zneužití a postaveny proti diktátu a diktatuře jako strachu moci z lidí i strachu lidí z moci. K závěrečné výzvě k užívání svobody slova, abychom o ni nepřišli, není co dodat.

Adéla Surovcová:

Svoboda slova v rodině probleskuje povídkou umístěné do Japonska. Aktéry jsou přísný šéf firmy, milující matka a jediný syn, které je otcem nekompromisně veden k budoucímu převzetí firmy. Po smrti matky se syn začíná bouřit, ale otec ho dále neústupně vede k budoucímu úkolu. Seznámí se s dívkou, která má ještě horší zkušenost s otcem než on. Na její radu s otcem otevřeně promluví a otvírá se cesta k lepšímu vzájemnému vztahu.